

19.12. adventný čas

Lk 1,5-25

Človek a modlitba
Vzbudiť v ľudoch väčšiu vieru

Boh nie je zberačom odpadkov, vyberá si za svojich verných zvlášť tých, ktorí prešli ohňom duševných či telesných bolestí. Tu to môžeme pekne vidieť na rodičoch sv. Jána Krstiteľa.

V evanjeliu sme počuli, ako si Boh vyberá za otca Ježišovho predchodcu zbožného muža Zachariáša.

Rozpravou o Zachariášovi a Alžbete sa začína nové obdobie spásy, príchodu Mesiáša. Pán Boh rozvíja svoje dielo v dejinách tak, že nadväzuje na to, čo vykonal. Udalosť sa odohráva v Jeruzaleme. Oznamuje sa ňou narodenie Jána Krstiteľa, ktorý má pripraviť cestu Pánovi. Jeruzalem bol napriek svojim znesväteniam svätým mestom. Uprostred neho sa týčil chrám najsvätejšia pôda Izraela, na ktorej sa stretával národ s tým najdrahším, a to bol živý Boh Izraela. Tu v tomto veľkolepom chráme, začína Pán boh uskutočňovať nové dielo spásy. Lukášova perikopa evanjelia hovorí o udalostiach, ktoré sa odohrali v chráme, ako Ježiša doniesli do chrámu po narodení. V chráme zaznie Simeonovo proroctvo, do chrámu pôjde dvanásťročný Ježiš a vydá tam svoje prvé svedectvo o svojom poslaní. V chráme neskôr Ježiš vyučoval.

Vidíme, že počas dejín sa veľké udalosti Ježišovho života odohrali v chráme. Môže si niekto povedať, však aj ja chodím do kostola. Áno, chodíme a je to veľmi správne. Treba si dať otázku: „Prečo chodíme do kostola a čo nám to dáva?“ Veríme tomu, čo nám Boh prostredníkom kňaza hovorí, alebo si poviem? „Však nech sa farár vyrozpráva a my si aj tak budeme robiť po svojom.“ Naša viera nespočíva len v tom, že budeme chodiť do kostola a nič mimo toho nebudeme robiť a dokonca nemusíme Bohu ani dôverovať. Však dnes to vidíme na Zachariášovi, ktorý bol dokonca kňazom a jeho dôvera Bohu bola slabá, keď mu povedal, že sa mu narodí syn a vieme, ako jeho nedôvera dopadla.

Aj my si môžeme povedať, že sme ľuďmi chrámu, veď každý deň utekáme do kostola klaniame sa Bohu a vzdávame vďaka za dobrodenia., čomu sa teší náš nebeský Otec. No nekonáme často podobne, ako konal Zachariáš. Mnohokrát sa nachádzame v situácii, keď naša dôvera v Boha je oslabená, alebo dokonca nie je nijaká. Modlíme sa za nejaké dobrodenie a popri tom naša viera, že toto dobrodenie od Nebeského Otca dostaneme, je minimálna. Bude v takom prípade naša modlitba vyslyšaná? Isto nie. Potom sa nesťažujme, že naše modlitby nie sú vyslyšané. S modlitbou a prosbami musí byť spojená aj najväčšia dôvera o vyslyšaní modlitby. K nebeskému Otcovi prichádzajme s vierou a odhodlaním ho aj počúvať a čo nám povie aj podľa toho konať.

Pán si nás pozýva, aby sme mu slúžili, tak, ako Zachariáš. Buďme teda ľuďmi modlitby a veľkej viery.

Amen.